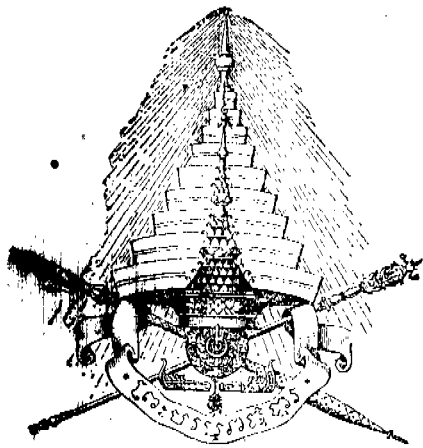

บอกแก่ หน้า ๑๓๓๓
 ข่าวดาย หน้า ๑๓๓๓
 บัญชีรายงานน้ำฝนน้ำท่าระหว่าง ๗ วัน ตั้งแต่
 วันที่ ๑ ถึง วันที่ ๗ ธันวาคม หน้า ๑๓๓๒
 ตั้งแต่ วันที่ ๘ ถึง วันที่ ๑๔ ธันวาคม ค.ศ. ๑๒๗
 หน้า ๑๓๓๓

พระราชบัญญัติเพิ่มเติมลักษณะเกณฑ์ทหาร
 รัตนโกสินทร์ ค.ศ. ๑๒๗

มีพระบรมราชโองการ ในพระมหากษัตริย์
 พระบรมราชูปถัมภ์ มีหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอม
 เสด็จเจ้าอยู่หัว ดำรัสเห็นชอบเกล้าฯ ให้ประกาศ
 ทราบทั่วกันว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณา
 โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติลักษณะ
 เกณฑ์ทหาร รัตนโกสินทร์ ค.ศ. ๑๒๔ แล้วนั้น
 มีคนทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า มีผู้ร้อง
 ขอเข้ารับราชการทหาร นอกจากวิธีเกณฑ์
 ตามพระราชบัญญัติที่ได้ตราไว้สมควรจะเพิ่ม

เติมพระราชบัญญัติให้มีระเบียบแต่กำหนดในการ
 รับคนเข้ารับราชการทหาร จึงทรงพระกรุณา
 โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติเพิ่มเติม
 พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร ขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยนามแต่การใช้พระราชบัญญัติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระ
 ราชบัญญัติเพิ่มเติมลักษณะเกณฑ์ทหาร รัตน
 โกสินทร์ ค.ศ. ๑๒๗

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในหัว
 เมืองมณฑล ที่ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติ
 ลักษณะเกณฑ์ทหาร รัตนโกสินทร์ ค.ศ. ๑๒๔
 ตั้งแต่บัดนี้ไป

มาตรา ๓ เพื่อจะมีให้เป็นที่ตั้งโดยความ
 ในคำบางคำ ให้ถือตามความอธิบายดังนี้

๑ คนสมัคร คือ ผู้ที่พ้นจากกองประจำการ
 ตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร ร.ศ. ๑๒๔
 แล้ว ขอเข้ารับราชการในกองประจำการ
 ต่อไป

๒ คนอาสา คือ ผู้ที่มีหน้าที่ต้องเข้ารับ
 ราชการ แต่ราชการยังไม่ได้บังคับให้เข้ารับ
 ราชการ ผู้นั้นขอเข้ารับราชการในกองประจำ
 การ ทั้งนี้จำพวกหนึ่ง หรือผู้ที่อยู่ในกอง

ประจำการแล้ว ขอให้ราชการในคราวซึ่ง
ราชการไม่ได้บังคับผู้หนึ่งดังจำพวกหนึ่ง
๓ ถูกจ้าง คือผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่ต้องเข้ารับ
ราชการ แต่ได้ตกลงกันมีค่าจ้างให้เข้ารับ
ราชการ

หมวดที่ ๒

ว่าด้วยคน ส้มค

มาตรา ๔ คน ส้มค ที่ ขอ ส้มค เข้ารับราชการ
ในกอง ประจำการ ต่อไป ถ้า ส้มค ครอบ เก้า ราชการ
ที่จะรับไว้ ก็ให้ คน ส้มค ได้รับ ราชการ ใน กอง
ประจำการ ต่อไป อีกได้ แต่ต้อง มีกำหนด ส้มค
คราวหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๒ ปี ถ้ายังไม่ครบ ๒ ปี
จะออกจากกองประจำการไม่ได้ เว้นแต่ราชการ
จะอนุญาต

มาตรา ๕ ในระหว่างที่ คน ส้มค รับ ราชการ
อยู่ยังไม่ครบกำหนด ส้มค ถ้าใน ราชการ ให้
ออกจาก กอง ประจำการ ขณะใด ต้อง ออกจาก
กอง ประจำการ เป็น กองหนุนตามพระราชบัญญัติ
ลักษณะเกณฑ์ทหาร ร.ศ. ๑๒๔

มาตรา ๖ ถ้าคน ส้มค ได้รับ ราชการ ในกอง
ประจำการ หรือ เนื่องจากกำหนดที่ ต้อง ประจำ
การ มาแล้ว ตามพระราชบัญญัติ ลักษณะ เกณฑ์
ทหาร รวมกัน ใน คราว เดียว ไม่ต่ำกว่า ๔ ปี กติ
หรือ นับใน ส้มค ในคราว เดียว ไม่ต่ำกว่า ๔ ปี

ก็ตั้ง ซึ่งไม่ได้หลบหนี ราชการ ให้ขาดว่างใน
ระหว่าง ๔ ปี ตั้งนี้ ให้ปลดผู้หนึ่ง ยก ราชการ
ทหาร พัน จาก กองหนุน ชั้นที่ ๑ กองหนุน ชั้นที่ ๒
เป็น หมัด หน้าที่ รับ ราชการ ทหาร ใน เวลา ปกติ
แต่ พัน จาก ที่ จะ ค้าง เสีย เงิน ค่าราชการ จนตลอด
ชีวิต เช่น เดียวกัน กับ ผู้ที่ ได้รับ ราชการ ทหาร
เต็ม ตาม พระราชบัญญัติ ลักษณะ เกณฑ์ ทหาร
ร.ศ. ๑๒๔ มาตรา ๘

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยคน อาษา

มาตรา ๗ คน อาษา ที่ อาษา เข้ารับ ราชการ
กอง ประจำการ แด อาษา ไป ราชการ ถ้า ส้มค ครอบ
เก้า ราชการ ที่จะ อนุญาต แล้ว ก็ให้ คน อาษา
ได้ทำ ราชการ ตาม อาษานั้นได้

มาตรา ๘ คน อาษา เข้า กอง ประจำการ
ต้อง มีกำหนด อาษา ไม่ต่ำกว่า ๒ ปี ถ้ายังไม่
ครบ ๒ ปี ออกจาก กอง ประจำการ ไม่ได้ เช่น
เดียวกัน กับ คน ที่ ต้อง เกณฑ์ บังคับ เข้า กอง ประจำ
การ

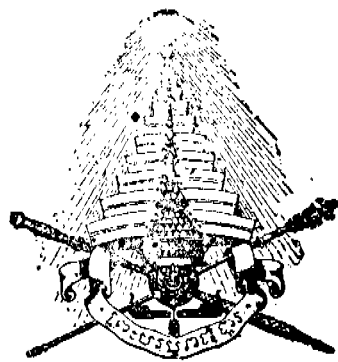
มาตรา ๙ คน อาษา ไป ราชการ นั้น ให้
นับ เป็น บ้านหนึ่ง ความ ชอบ ส่วน หนึ่ง ดัง หาก ไม่
เกี่ยวข้องกับ สถาน รับ ราชการ อย่าง มา แล้ว
เว้น แต่ ถ้า เวลา ที่ ไป ทำการ อาษา เกิน อัตรา เวลา
ประจำการ กว่า ๒ ปี จึง ให้ ได้ ประโยชน์ อย่าง
คน ส้มค ด้วย ออก ได้ หนึ่ง

หมวดที่ ๕

ว่าด้วยตักจาง

มาตรา ๑๖ ตักจางนั้นเมื่อได้ตกลงกันให้
รับราชการแล้ว ถ้ามีสัญญาประการใด ต้อง
เป็นไปตามสัญญา ถ้าไม่มีสัญญาว่าด้วยเมื่อ
จะออกจากหน้าที่รับราชการ แม้ในราชการ
จะให้ ออกเมื่อใดก็ได้ หรือตักจางจะ
ไม่รับราชการ เมื่อใดในธรรมดา ก็ลาออกได้
แต่ต้องส่งสิ่งสรรพการในหน้าที่ให้เรียบร้อย
แล้วจึงขออนุญาตแล้วจึงออกได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๙ มกราคม รัตน
โกสินทร์ศก ๑๒๗ เป็นวันที่ ๑๕๖๗๙ ในรัชกาล
ปัตยุบันนี้

ประกาศใช้พระราชบัญญัติ
ศุขาภิบาลในตำบลตลาดเมืองจันทบุรี
มณฑลจันทบุรี

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าเหนือ
กระหม่อม ให้ประกาศ ทราบทั่วกัน ว่า ตาม

ความใน พระราชบัญญัติ จัด การ ศุขาภิบาล ตาม
หัว เมือง รัตน โกสินทร์ ศก ๑๒๗ มาตรา ๒ มี
ความว่า ถ้าจะไปรดเกล้า ๆ ให้ ใช้ พระราช
บัญญัตินี้ ในตำบลใดเมื่อใดจะได้ประกาศในหนังสือ
ราชกิจจานุเบกษา แต่ในท้องที่ที่ จะใช้
พระราชบัญญัตินี้ ด้วย เป็น ลำคิ้วย นั้น

บัดนี้ พระยา ตริัง ภูมาภิบาล ข้าหลวงเทศา
ภิบาลสำเร็จ ราชการ มณฑล จันทบุรี มีบอก
เข้ามา กราบ บังคม ทูล ว่า เมือง จันทบุรี เป็น
ที่ตั้ง ภูมิลำเนาเป็นที่ ประชุม การ ค้าขาย มีบ้าน
เรือน แด่ผู้คน มากสมควร จะ จัด การ ศุขาภิบาล
ตาม พระราช บัญญัติ ศุขาภิบาล ได้ แต่เพราะ
การ ที่ จะ จัด ศุขาภิบาล นี้ เป็น การ แรก ตั้ง ขึ้น ใหม่
ควร จะ จัด ตั้ง ใน ตำบล ตลาด เมือง จันทบุรี ก่อน
เมื่อได้ จัด การ เป็น ระเบียบ เรียบร้อย แล้ว จะได้
จัด การ ศุขาภิบาล ขยาย ให้ กว้าง ออก ไป จนตลอด
เขตที่ ตั้ง เมือง เหตุนี้ พระยา ตริัง ภูมาภิบาล
จึงได้ เรียก ประชุม กำนัน ผู้ใหญ่ บ้าน แด่ทุกหนที่
ในตำบล ตลาด เมืองจันทบุรี ปรึกษา เห็น
ชอบ พร้อม กัน ว่า ควร จะ จัด การ ศุขาภิบาล
ตาม พระราชบัญญัติ ขึ้น ใน ท้องที่ ตำบล ตลาด เมือง
จันทบุรี ก่อน ที่อื่น แล้ว จึง ขยาย เขต ครอบคลุม
ไป เมือง จันทบุรี พระยา ตริัง ภูมาภิบาล จึง ได้
มี โบบอก เข้า มา กราบ บังคม ทูล ขอ พระ ราชทาน
พระ บรม ราชานุญาต